

پرزیدنت ژاک شیراک - حضار گرامی

با افتخار نشان لژیون دونور را می پذیرم. به ویژه آن که این نشان که بالاترین نشان دولتی فرانسه است از سوی کشوری به من اعطاء می شود که مردم آن پیشگام در مبارزه برای حقوق بشر، دموکراسی و سکولاریزم بوده اند.

اعطای این نشان به منزله قدردانی از کلیه کسانی است که در پنجاه سال گذشته برای ارتقاء حقوق بشر و استقرار دموکراسی در ایران مبارزه کرده اند - برخی از آنان به جوخه های اعدام سپرده شده، بعضی به زندان افتاده و شکنجه شده و تعدادی نیز مجبور به ترک وطن گردیده اند، اما علیرغم همه این مشکلات، ذره ای جنبش آزادی خواهی در ایران فروکش نکرده، بلکه روز به روز نیز بر قوت آن افزوده شده است.

28 سال از پیروزی انقلاب اسلامی گذشته، اما هنوز مجازاتهایی چون سنگسار، قطع دست، به صلیب کشیدن، اعدام افراد کمتر از 18 سال، تازیانه، در قوانین ایران وجود دارد - استدلال حکومت جمهوری اسلامی ایران برای اجرای چنین مجازاتهایی تبعیت از شریعت اسلامی است که البته استدلالی است نادرست زیرا چنین مجازاتهایی در اغلب ممالک اسلامی از قبیل مالزی، اندونزی، تونس، مراکش، الجزایر و تعدادی دیگر، ساهاست که منسوخ شده است و حکومت جمهوری اسلامی و قانون گزاران وی باید پاسخ گوی این سوال باشند که آیا فقط آنان قادر به درک و تفسیر شریعت اسلامی بوده و سایر مسلمانان در کشورهای اسلامی دیگر راهی به خطا رفته اند؟

28 سال از پیروزی انقلاب اسلامی گذشته، اما مردم هنوز حق ندارند به هرکس که مایل باشند به عنوان نماینده پارلمان یا رئیس جمهور، رای دهند - طبق قانونی که چند سال قبل به تصویب رسید، در هر انتخاباتی که صورت گیرد، صلاحیت داوطلبان باید در ابتدا به تصویب شورای نگهبان رسیده و سپس مردم حق دارند از بین آنان فرد یا افرادی را انتخاب کنند.

28 سال از پیروزی انقلاب اسلامی گذشته، اما تبعیضات ناروای قانونی هم چنان حقوق زنان را در ایران پایمال می کند. هنوز هم ارزش جان یک زن نیمی از ارزش جان مرد است و هنوز هم شهادت دو زن معادل یک مرد است و هنوز هم تعدد زوجات در ایران قانونی است - و نکته جالب تر آنکه زنان ایرانی که این چنین از حقوق انسانی خود محروم شده اند حتی از مردان هم وطن

خویش تحصیل کرده تر هستند، زیرا که بیش از 65% از دانشجویان دانشگاه‌های ایران دخترانند. در سالهای اخیر روزنامه‌ها و مجله‌های بسیاری توقیف شده‌اند و از همه مهمتر آن که برخی از رسانه‌ها حتی بدون آن که مرتکب خطایی شده باشند، با سوء استفاده از قانونی که مخصوص پیشگیری از جنایات است و فقط ناظر به مجرمین سابقه‌دار و خطرناک می‌باشد، تعطیل شده‌اند- بسیاری از خبرنگاران، نویسندگان، دانشجویان، وکلاء دادگستری و مدافعین حقوق بشر فقط به جرم بیان عقاید خود به زندان رفته‌اند- تعدادی از آنان پس از رهایی از زندان مجبور به ترک وطن شده‌اند.

دامنه سانسور حتی به ماهواره و سایت‌های اینترنتی هم کشیده شده است، بسیاری از سایت‌ها از جمله غالب سایت‌های مربوط به حقوق زن را فیلتر کرده‌اند.

طبق آمار رسمی، بیش از 12 میلیون نفر زیر خط فقر و با روزی کمتر از یک دلار به سر می‌برند و حال آنکه ایران کشور ثروتمندی است- برنامه‌های غلط اقتصادی، سوء استفاده از قدرت و فساد مالی، باعث فقر رو به گسترش مردم ایران شده است- فاصله طبقاتی در ایران بیداد می‌کند.

مردم ایران از خشونت و خونریزی روی گردانند و به همین سبب اعتراضات آنان همواره مسالمت آمیز بوده و هرگز از اسلحه استفاده نکرده‌اند- اما بارها پلیس و گروه فشار به تجمعات مسالمت آمیز زنان، دانشجویان و کارگران حمله کرده و دادخواهی مردم نیز راه به جایی نمی‌برد.

مردم ایران طرفدار صلح بوده و علی‌رغم انتقادات فراوانی که به حکومت دارند، مخالف حمله نظامی به ایران بوده و مایل نیستند تجربه عراق در ایران تکرار شود- آنان به خوبی می‌دانند که نمی‌توان دموکراسی را همراه با بلب‌های خوشه‌ای بر سر ملتی ریخت.

آقای رئیس جمهور

با وجود چنین ابعاد گسترده‌ای از نقص حقوق بشر که در ایران وجود دارد، توجه ممالک غربی و محافل بین‌المللی در دو سال گذشته فقط معطوف به انرژی هسته‌ای بوده است. آنها فقط به فکر حفظ امنیت خود هستند و سرنوشت مردم ایران را به فراموشی سپرده‌اند- هر چند که قبل از آن نیز، غالباً حقوق بشر قربانی منافع اقتصادی و مطامع سیاسی غرب می‌گردید.

کشور فرانسه عضو دائمی شورای امنیت سازمان ملل متحد است، از فرصت استفاده کرده و از جناب‌عالی به عنوان

رئیس جمهور فرانسه درخواست می کنم، در صورت طرح پرونده ایران در شورای مذکور، بیش از پرداختن به انرژی هسته ای، نقص حقوق بشر در ایران مورد توجه و رسیدگی قرار گیرد، زیرا که تاریخ ثابت کرده است که آرامش در سطح ملی و صلح در سطح بین المللی فقط با رعایت ضوابط حقوق بشر امکان پذیر است و بس.

متشکرم